

Cuvintele românești și corespondentele lor slave aparțin celei de-a patra grupe semantice, cu sensul principal de « a clătina, a legăna, a scutura, a bălăbăni, a face să oscileze, a mișca ușor, a undui, a merge clătînindu-se, a se mișca încoace și încolo ». Unele cuvinte din această grupă au aceste sensuri, altele au sensuri derivate sau figurate. Elementul semantic de bază, caracteristic pentru sensul comun, constă în săvârșirea acțiunii sau executarea momentelor ei prin clătinare și oscilare, adică prin mișcare încoace și încolo, în direcții opuse. Sensul « a merge încet » reiese din sensul « a merge clătînindu-se » (mișcarea este înceată). Cuvintele din această grupă semantică pot fi împărțite în câteva subgrupe, după corespondența totală a sensurilor. Iată câteva din aceste subgrupe:

a) Prima subgrupă — sensul « a oscila, a clătina »: rus. *ко-лыхатъ*, pol. *ko-lychać*, ucr. *ko-lyhati*, ceh. *ko-lisati*, ucr. *ше-люхати* și altele; rus. *ко-лебатъ*, *ко-лыбать*, ucr. *ко-либати*, bulg. *ко-лебая се*, slov. *ko-lebati*, s.-cr. *ко-лебати*, luz. sup. *ko-lebać* și altele; cf. cuvintele cu același radical și sens, dar fără prefixe: s.-cr. *lebetati*, *либати*, bulg. *лебедем*, ung. *lebegni* — împrumut slav — și altele; ceh. *ko-nejšiti*, dar s.-cr. *nišati*, *nihati*, bulg. *нишам*, *нишкам* și altele.

b) A doua subgrupă — sensul « a merge clătînindu-se, a se clătina în mers, a șchiopăta »: ceh. *ko-berati se*, *ko-brtati*, *škobrtati*, slovac *čo-brnat* și altele; slov. *ško-mrdati*, dar numai *mrdati*; slov. *ko-trcati*, *ko-lehati* și altele.

c) A treia subgrupă — sensul « a merge încet, a pași tîrîndu-se »: slov. *ko-prkati*, *ko-prcati*, ceh. *ča-brat se* și altele; ceh. *ko-landrovati*, ucr. *ча-ландати*, dar ceh. *landati*, s.-cr. *ландати*, ucr. *ландати*; slov. *ko-marati* și altele.

d) A patra subgrupă — sensul « a clătina, a se clătina puțin, a clătina zdruncinînd sau a se clătina puternic »: rus. *ше-лукнуть* ucr. *ко-торгати*, ceh. *ko-drcati*, *ko-lytati* și altele.

La aceste subgrupe se pot adăuga și alte cuvinte slave, din care provin cele românești. Din cuvintele românești a *șovăi*, *șovîlc*, *șovîlcăi*, pe baza unor legi fonetice cunoscute, care sînt caracteristice limbii române — *l > i*, sl. *y > rom. î* — se pot reconstitui formele slave inițiale **šo-vyl-*, *šo-vylk-*, formate din prefixul *šo-* și radicalul *vyl-*. Drept corespondent al cuvintelor românești și al formelor slave reconstruite se pot da următoarele cuvinte slave, formate din prefixele *ko-* și *še-* și radicalurile *vyl-*, *vel-* care se găsesc în alternanță: bulg. *ко-велем* 'a merge clătînindu-se, a merge cu pas nesigur', rus. *ко-вылять* 'a merge clătînindu-se, a merge șchiopătînd', rus. *ше-велитъ* 'a mișca, a agita', ucr. *ше-велими* 'a se clătina (despre frunze), a foșni' (frunzele foșnesc ca rezultat al clătînării, mișcării de către vînt), ucr. *ше-левити* 'a clătina, a mișca' — forma metatezată din ucr. *ше-велими*, ceh. *še-veliti* 'a oscila, a clătina, a mișca'.

Din punct de vedere semantic, cuvintele românești și cele slave posedă sensuri comune: « a merge clătînindu-se, a merge șchiopătînd, a oscila, a clătina, a mișca ». Cf. și unele derivate: rom. *șovăitor* — rus. *ковыл* 'om șchiop', *ковыляла* 'om care mergînd se clatină, șchioapătă'. Sensul figurat al cuvintelor românești este un rezultat al dezvoltării naturale de la sensul de bază: « a oscila, a clătina » a fi nehotărît, a sta în cumpănă, a ezita, a se codi ». Cf. dezvoltarea semantică asemănătoare la cuvintele slave: vsl. *колѣбати*, bulg. *колебая се*, rus. *колебать*, *колыбать*, ucr. *колибати*, s.-cr. *колебати*, slov. *kolebati*, ceh. *kolebati*, pol. *kolebać* și altele, care de asemenea sînt formate cu unul din prefixele *ko-* și au exact aceleași sensuri: « a oscila, a clătina, a ezita, a se codi ».